تعیین اثر پیش داروی کلونیدین بر میزان الکترولیتهای خون و ادرار و برون ده ادراری

دکتر بیژن یزدی 🔹 ، دکتر سید مهدی جلالی ٔ

۱- استادیار، متخصص بیهوشی، گروه بیهوشی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اراک ۲- پزشک عمومی، فارغ التحصیل دانشگاه علوم پزشکی اراک

تاریخ دریافت ۸٤/۱۲/۷ تاریخ پذیرش ۸٥/۳/۱۰

چکیدہ

مقدمه: کلونیدین به عنوان پیش داروی بیهوشی، به دلیل تأثیر در کاهش نیاز به داروهای بیهوشی و آرام بخشی از اهمیت خاصی برخوردار است. اما به دلیل تأثیر آن برهمودینامیک و الکترولیتهای بدن و اهمیت آن در بیهوشی، بـر آن شدیم تا با انجام مطالعهای این عوارض را بررسی نماییم.

روش کار: این پژوهش یک کارآزمایی بالینی تصادفی و دو سویه کور است که بر روی ۱۰۶ بیمار ۴۰ ساله با ASA کلاس I و II تحت عمل جراحی انتخابی با بیهوشی عمومی انجام گرفته است. بیماران به دو گروه مساوی تقسیم شدند. ۹۰ دقیقه قبل از القا بیهوشی، به گروه مورد قرص کلونیدین ۵ میکروگرم بر کیلوگرم و به گروه شاهد دارونما داده شدند. دون فبل از القا بیهوشی، به گروه مورد قرص کلونیدین ۵ میکروگرم بر کیلوگرم و به گروه شاهد دارونما داده شدند. دون قبل از القا بیهوشی، به گروه مورد قرص کلونیدین ۵ میکروگرم بر کیلوگرم و به گروه شاهد دارونما داده شدند. دون قبل از القا بیهوشی، به گروه مورد قرص کلونیدین ۵ میکروگرم بر کیلوگرم و به گروه شاهد دارونما داده شد. داده به قبل از القا بیهوشی و خرم و مور از آن گرفته شد. ادرار ۲۴ ساعته آنها نیز جمع آوری و حجم و میزان سدیم و پتاسیم دفعی اندازهگیری شد. تحلیل آماری با استفاده از جداول و نمودارهای توزیع فراوانی و آزمون تی مستقل انجام شد.

نتایج: میانگین سدیم و پتاسیم خون قبل و بعد از دریافت دارو بین دو گروه مورد و شاهد تفاوت معنی داری نداشت. اما میانگین سدیم ادرار ۲۴ ساعته در گروه مورد به طور معنی داری بیشتر بود(۲۰۲۲ – p). میانگین پتاسیم ادرار ۲۴ ساعته نیز در گروه مورد بیشتر بود(۲۰۰۳ = p) همچنین حجم ادرار ۲۴ ساعته نیز در گروه مورد بیشتر بود(۲۰۰۸ – p). **نتیجه گیری:** گر چه میزان دفع ادراری سدیم و پتاسیم و حجم ادرار با تجویز کلونیدین افزایش می یابد ولی غلظت خونی این دو الکترولیت تغییر قابل توجهی پیدا نمی کند.

واژگان كليدى: كلونيدين، پيش دارو، الكتروليتهاى خون، هموديناميك

نویسنده مسئول: اراک بیمارستان ولیعصر، اطاق عمل، تلفن : ٥-٢٢٢٢٠٠٣

E-mail: yazdibijan@hotmail.com

مقدمه

كلونيدين به عنوان آگونيست انتخابي گیرنده های آلفا -۲ به دلیل اثرات مثبت در آرام بخشی، بیدردی و کاهش نیاز به داروهای بیهوشی به عنوان پیش دارو مورد استفاده قرار گرفته است(۱، ۲). اما به دلیل تأثیر بر سیستمهای مختلف بدن می تواند عوارض بالقوهاي نيز داشته باشد (٤،٣). از جمله اين عوارض تغييرات هموديناميك و آب و الكتروليتها است که تحقیقات متعددی در جهت شناسایی آن انجام شده است. به طور مثال دریک کار آزمایی بالینی توسط د-کاک و همکاران با در نظر گرفتن گروههای مورد و شاهد کاهش نیاز به مایعات حین عمل در ۲۰ بیمار تحت پیوند کبد نشان داده شده است(٥). همچنین پارلو وهمکاران در ۲۰ بیمار با فشار خون اولیه تحت عمل جراحی انتخابی، با به کارگیری کلونیدین تثبیت قلبی عروقي مناسبي به دست آوردند(٦). البته در مقابل، آبي- جاد با انجام يک مطالعه دوسويه کور برروي ۲٤ بيمار تحت جراحي باي پس عروق كرونر نتيجه معکوسی را به دست آورده است(۷). از طرفی با توجه به تأثير استرس در افزايش كاتكول آمين ها و هيپوكالمي متعاقب آن، به نظر ميرسد كاربرد كلونيدين مے تواند با بلوک سمیاتیک از بروز این عارضه جلو گری نماید(۸).

تأثیر این دارو بر گیرنده های آلفا-۱ و آلفا-۲ در هیپوتالاموس و افزایش دفع کلیوی آب، سدیم و پتاسیم و همچنین افزایش ترشح هورمون ANP^۱ از دهلیزها و دیورز و دفع ادراری سدیم ناشی از آن توسط مطالعاتی در حیوانات مشخص شده است(۱۱-۹). این افزایش در مطالعه ای دوسویه کور در دانشگاه علوم

پزشکی خـرم آبـاد در ۲۰ بیمارتحـت عمـل جراحـی انتخابی نیز دیده شده است(۱۲).

از آنجایی که تأثیر کلونیدین بر وضعیت همودینامیک با اثرات مستقیم آن در دیورز آب و الکترولیت ها در تعامل با یکدیگر قرار دارد و به دلیل اهمیت کنترل مایعات، آب و الکترولیت ها حین بیهوشی، بر آن شدیم تا با انجام یک کار آزمایی بالینی این تأثیرات را بررسی نماییم.

روش کار

این مطالعه یک کار آزمایی بالینی تصادفی دو سویه کور است. جامعه مورد آزمون مردانی بودند که در بیمارستان ولی عصر اراک تحت عمل جراحی انتخابی ارتوپدی و جراحی های انتخابی ترمیم فتق، هیدروسل، هموروئید با بیهوشی عمومی قرار می گرفتند(به دلیل تغییرات هورمونی ماهیانه در خانمها و تأثیر احتمالی آن در نتایج، فقط از افراد مذکر استفاده شد).

داروهای بیهوشی مورد استفاده شامل مخدر فنتانیل ۲ میکرو گرم بر کیلو گرم قبل از شروع بیهوشی و دوزهای بعدی بر اساس نیاز، سدیم تیوینتال ۵ میلی گرم بر کیلو گرم، آتراکوریوم ۵ / ۰ میلی گرم بر کیلو گرم در ابتدا جهت لوله گذاری نای و دوزهای بعدی بر اساس نیاز ، هالوتان با غلظت ۸۸ م/۱ و N_2 با غلظت ۰۰ درصد به همراه اکسیژن بود. افراد با سن ٤٠ – ۲۰ سال ASA کلاس I و Π ، عدم وجود بیماری زمینهای مابقه مصرف دیور تیک یا داروهای قلبی تحت مطالعه قرار گرفته و افرادی که عمل جراحی آنها بیش از ۲ ساعت به طول انجامید از مطالعه خارج شدند. حجم

¹ - Atrial Natriuric Peptide.

مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اراک

صورت تصادفی ساده در دو گروه مورد وشاهد قرار گرفتند بدین صورت که بر اساس قرعه اولین بیمار در یکی از گروههای مورد و شاهد قرار گرفت و بیمار بعد در گروه مقابل و این روند تا تشکیل دو گروه مساوی ۵۳ نفری ادامه یافت.

در گروه مورد قرص کلونیدین به میزان ۵ میکرو گرم بر کیلو گرم، ۹۰ دقیقه قبل از القا بیهوشی و به گروه شاهد دارونما داده شد (جهت یکسان شدن شکل دارونما با کلونیدین از کپسولهایی استفاده شد که محتوای آن در گروه مورد داروی کلونیدین و در گروه شاهد آرد بود). از بیماران قبل از تجویز دارو و ساعت بعد از آن نمونه خون گرفته شد. هم چنین تمام بیماران سونداژ شده و ادرار ۲۶ ساعته آنها نیز جمع ساعته اندازه گیری شد. به علت عدم دسترسی به بیماران قبل از عمل جراحی، امکان جمع آوری ادرار ۲۶ ساعته قبل از عمل جراحی وجود نداشت.

تجویز دارو و نمونهبرداری های انجام شده، به صورت دو سویه کور انجام شد. بدین صورت که بیماران و فردی که نمونهبرداری می کرد، از این که بیمار در چه گروهی قرار داشته خبر نداشتند. پس از جمع آوری داده ها و انجام آزمایشات، تحلیل آماری با استفاده از جداول و نمودارهای توزیع فراوانی و آزمون تی مستقل انجام گرفت.

این مطالعه پس از اخذ رضایت نامه کتبی مورد تأیید شورای اخلاق پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اراک از بیماران صورت گرفت.

نتايج

میانگین سـدیم و پتاسیم خـون قبـل و بعـد از دریافـت دارو بـین دو گـروه مـورد و شـاهد تفـاوت

معنی داری نداشت. اما میانگین سدیم ادار ۲۷ ساعته با p= ۰/۰۲۲ و میانگین پتاسیم ادرار ۲۴ ساعته با p= ۰/۰۰۳ و حجم ادرار ۲۴ ساعته با ۲۰۰۸ = p در گروه مورد به طور معنی داری بیشتر از گروه شاهد بود (جداول ۱ تا ۳). حجم ادرار ۲۴ ساعته در گروه شورد ۱۹۰۶/۶۰±۲۱۵/۱۲ میلی لیتر بود (۲۰۰۸ = p).

جدول ۱. میزان سدیم خون بیماران					
بعد از دريافت دارو	قبل از دریافت	سديم mmol/L			
	دارو				
17X/87 ±7/77	$1\pi \Lambda/\Delta T \pm \pi/T\Delta$	گروه شاهد			
189/84 ± 7/9.	1 m/D/ $\pm$ m/D/	گروه مورد			

.ول ۲. میزان پتاسیم خون بیماران	بيماران	خون	پتاسيم	ميزان	۲.	مدول
---------------------------------	---------	-----	--------	-------	----	------

بعد از دريافت دارو	قبل از دریافت	پتاسیم mmol/ L
	دارو	
۴/+۶ ± +/۴۸	4/•4 + •/4V	گروه شاهد
4/14 ± •/44	۴/۱۸ ±۰/۴۳	گروه مورد

دريافت	بعد از	ادرار	تهای	الكترولي	ميزان	۳.	جدول
--------	--------	-------	------	----------	-------	----	------

	كلونيدين بيماران	
پتاسیم ادرار	سديم ادرار	الكتروليــتهـاي
		ادرار ل /mmol
08/87±71/7.	188/2+#20/06	گروه شاهد
88/8+±77/V8	188/77±47/77	گروه مورد
•/••٣	•/•77	Р
		* ~ .

اثر کلونیدین در افزایش حجم ادرار و دفع سدیم ادراری توسط مطالعات متعددی مشخص شده است. ساد با بررسی تأثیر مستقیم آنژیوتانسین Π و بلوک آن توسط کلونیدین در هیپوتالاموس ومناطق اطراف بطنهای مغزی موشهای آزمایشگاهی متوجه شد که کلونیدین با تأثیر بر گیرندههای ایمیدازولی

آنژیو تانسین، موجب افزایش حجم ادرار و میزان دفع سديم وپتاسيم ادراري مي شود(٩). مشابه چنين نتايجي توسط منگز در موش های آزمایشگاهی تحت بیهوشی با کتامین نیز به دست آمده است(۱۰). از طرفی داهر ايجاد ديورز و دفع كليوي سديم را از طريق تحريك ترشح ANP توسط كلونيدين از طريق انكوباسيون قطعاتی از دهلیزهای راست و چپ موشهای آزمایشگاهی در معرض کلونیدین و بلوک کننده، به دست آوردند(۱۱) که این یافته ها با مطالعه ما هم خوانی دارد. نتایج تحقیق ما اختلاف معنی داری را بین میزان الکترولیتهای خون، قبل و بعد از دریافت دارو در دو گروه مورد و شاهد نشان نداد. همچنین میزان الکترولیتهای سرم در هر گروه، قبل و بعد از دریافت دارو تفاوت معنىدارى نداشت. اين نتيجه نشان مىدهـد که على رغم افزايش حجم و سديم دفعي ادرار، غلظت الكتروليتهاي سرم تأثير قابل توجهي نيافته است.

ميزان الكتروليت هاي دفعي ادرار بعد از دریافت دارو در دو گروه مورد و شاهد تفاوت معنى دارى داشت . اين نتايج با كار آزمايي باليني انجام شده در دانشگاه علوم پزشکی خرم آباد، تطابق دارد(۱۲). آنها دریافتند که حجم ادرار ۲٤ ساعته و میزان سدیم و پتاسیم ادرار در گروهی که کلونیدین دریافت كرده بودند، افزایش یافته است(۱۲) كه این نتیجه نیز با مطالعه ما همخواني دارد. البته تاثير اين افزايش برغلظت الكتروليتهاي خون بررسي نشده است.

نتيجه به دست آمده توسط دکوک در مورد كاهش نیاز به مایعات حین عمل(٥) و از طرفي تثبيت قلبي عروقي ايجاد شده به دنبال تجويز كلونيدين در مطالعات انجام شده توسط واتانابه (١٣)، يو (١٤) و پارلو (٦) در کنار نتیجه مطالعه ما در مورد غلظت الکترولیت های خون نشان می دهد که با جلو گیری از تغییر ات شدید

فشار خون و ضربان قلب حين بيهوشي و عمل جراحي، تأثير اين تغييرات بر ديورز و تغييرات الكتروليتي خون كمتر خواهد بود. با توجه به تأثير سيستم سمپاتيك بر غلظت پتاسیم و جلوگیری از بروز هیپوکالمی با تجویز کلونیدین در مطالعه هام، یکی دیگر از علل احتمالی حفظ غلظت پتاسیم در مطالعه ما می تواند چنین اثری باشد(۸). تأثیر این خصوصیت در اعمال جراحی که همراه با تحريك بيشتر سيستم سمپاتيك باشند (از جمله القا بيهوشي با هالوتان) مشهودتر خواهد بود(١٥). البته ما با فاكتورهاي مخدوش كنندهاي از

جمله داروهای بیهوشی و نوع عمل جراحی مواجه بوديم كه با محدود كردن آنها به اعمال جراحي مينور و در نظر گرفتن گروه شاهد سعی در کاهش آن داشتیم.

در مجموع مي توان گفت با توجه به عدم كاهش الكترواليتهاي خون به دنبال مصرف كلونيدين و با پیش بینی مناسب جهت جایگزینی مایعات می توان از کلونیدین به عنوان پیش داروی مناسب در بیهوشی استفاده نمود.

تشكر و قدرداني اين مقاله ماحصل يك پاياننامه دانشجويي است که بدینوسیله از کلیه افرادی که ما را در این يژوهش ياري نمودند تشكر به عمل مي آيد.

منابع

1. Imai Y, Mammoto T, Murakami K, Kita T, Sakai T, Kagawa K, Kirita T, Sugimura M, Kishi Y. The effects of preanesthetic oral clonidine on total requirement of propofol for

نتيجه گيري

general anesthesia. J Clin Anesth 1998; 10(8): 660-5.

۲. بهنام م . بررسی تاثیر کلونیدین خوراکی به عنوان پیش داروی بیهوشی بر میزان اضطراب، تغییرات علائم حیاتی و ایجاد آرامش در گروهی از بیماران کاندید بیهوشی عمومی در بیمارستانهای وابسته به دانشگاه علوم پزشکی ایران. پایان نامه کارشناسی ارشد ، دانشگاه علوم پزشکی ایران ، ۱۳۷۳.

3. Killian CA, Roberge RJ, Krenzelok EP, et al. Cloniderm toxicity: another manifestation of clonidine overdose. Pediatr Emerg Care 1997; 13(5): 340-1.

4. Nichols MH, King WD, James LP. Clonidine poisoning in Jefferson County, Alabama. Ann Emerg Med 1997; 29(4): 511-7.

5. De Kock M , Laterre PF , Van Obbergh L , Carlier M , Lerut J . The effect of intraoperative intravenous clonidine on fluid requirements , hemodynamic variables , and support during liver transplantation: a prospective , randomized study. Anesth Analg 1998;86(3):468-76.

6. Parlow JL, Begou G, Sagnard P, Cottet-Emard JM, Levron JC, Annat G, Bonnet F, Ghignone M, Hughson R, Viale JP, Quintin L. Cardiac baroreflex during the postoperative period in patients with hypertension: effect of clonidine. Anesthesiology 1999;90(3):681-92.

7. Abi-Jaoude F, Brusset A, Ceddaha A, Schlumberger S, Raffin L, Dubois C, Guilmet D, Fischler M. Clonidine premedication for coronary bypass grafting under high dose alfentanil anesthesia: intraoperative and postoperative hemodynamic stability. Cardiothorac Vasc Anesth 1993;7(1):35-40.

8. Hahm TS, Cho HS, Lee KH, Chung IS, Kim JA, Kim MH. Clonidine premedication prevents preoperative hypokalemia. J Clin Anesth 2002; 14(1):6-9.

9. Saad WA, Guarda IF, Ferreira AC, de Arruda Camargo LA, Neto AF, dos Santos TA. Participation of alpha-1 and alpha-2 adrenoceptors of the lateral hypothalamic area in water intake, and renal sodium, potassium and urinary volume excretion induced by central administration of angiotensin II. Brain Res Bull 2000;52(6):491-7.

10. Menegaz RG, Kapusta DR, Mauad H, de Melo Cabral A. Activation of alpha(2)-receptors in the rostral ventrolateral medulla evokes natriuresis by a renal nerve mechanism. Am J Physiol Regul Integr Comp Physiol 2001;281.

11. Mukaddam-Daher S, Lambert C, Gutkowska J. Clonidine and ST-91 may activate imidazoline binding sites in the heart to release atrial natriuretic peptideHypertension. <u>Hypertension</u> 1997;30(1 Pt 1):83-7.

 ۱۲. کاظمی ۱ ه . بررسی اثر کلونیدین بر میزان برونده ادراری و الکترولیتهای ادرار . پایان نامه پزشکی عمومی ، دانشگاه علوم پزشکی لرستان، سال ۱۳۸۱ .

13. Watanabe Y, Iida H, Tanabe K, Ohata H, Dohi S. Clonidine premedication modifies responses to adrenoceptor agonists and baroreflex sensitivity. Can J Anaesth 1998 ;45(11):1084-90.

14. Yu HP, Hseu SS, Yien HW, Teng YH, Chan KH. Oral clonidine premedication preserves heart rate variability for patients undergoing larparoscopic cholecystectomy. Acta Anaesthesiol Scand 2003;47(2):185-90.

15. Joyce JT, Roizen MF, Gerson JI, Grobecker H, Eger El 2nd , Forbes AR. Induction of anesthesia with halothane increases plasma norepinephrine concentrations. Anesthesiology 1982;56(4):286-90.

Effect of Clonidine premedication on blood and urine electrolytes and urinary output

Yazdi B², Jalali SM³

Abstract

Introduction: Clonidine, as a premedicant in anesthesia, has a special role in decreasing anesthetic agents' dose and improving sedation. Because of its effects on body hemodynamics and electrolytes and the importance of these effects during anesthesia, we decided to investigate these side effects in this study.

Materials and Methods: This is a double blind randomized clinical trial. Samples were 104 ASA Class I & Π , 20-40 years old patients, undergoing elective surgery and were divided equally into two groups (case and control). 90 minutes before induction of anesthesia, $5\mu g/kg$ Clonidine was given to the case and placebo to the control group orally. Blood samples were taken before and 4 hours after induction of anesthesia. Also 24 hours urine was collected and measured for volume and sodium and potassium concentrations. Data analysis was done using independent T test.

Results: There wasn't any significant difference between two groups in the mean concentration of blood sodium and potassium before and after taking the drug. But the mean sodium and potassium concentration in urine was significantly more in the case group (P = 0.022 and P = 0.003 respectively). The volume of 24 hours urine was also more in the case group (P = 0.008).

Conclusion: Although Clonidine induces diuresis and increases sodium and potassium excretion, blood concentration of these electrolytes doesn't change significantly.

Key Words: Clonidine, blood electrolytes, hemodynamics, premedication

² - Assistant professor of anesthesiology, school of medicine, Arak University of medical sciences.

³ - General Practitioner, Arak University of medical sciences.